Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – judecător Clima Speranța
Dosarul nr. 2a-2758/25; PIGD nr. 2-24031813-02-2a-30072025

**D E C I Z I E**

18 februarie 2026 mun. Chișinău

**Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru**

Instanța de judecată în componența:
Preşedintele completului, judecător – Ana Panov
Judecătorii – Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan
Grefier – Andreea Caracaș

Examinând în ședință publică, în limba de stat, apelul declarat de SA „Herbal Therapy Laboratories" în proces de reorganizare, reprezentată de către avocatul Cotună Andrian, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 25 februarie 2025, prin care a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Pădure Andrei împotriva SC „Herbal Therapy Laboratories" SRL (reorganizată prin transformare în SA "Herbal Therapy Laboratories") cu privire la repararea prejudiciului material și moral, compensarea cheltuielilor de judecată, –

**C o n s t a t ă:**

1. **Partea descriptivă – pretenţiile reclamantului, obiecţiile pîrîtului şi explicaţiile celorlalţi participanţi la proces:**
2. La data de 21 martie 2024 Pădure Andrei a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva SC "Herbal Therapy Laboratories" SRL cu privire la repararea prejudiciului material și moral, încasarea cheltuielilor de judecată.
3. În motivarea acțiunii a indicat că, reclamantul începând cu 01 aprilie 2024 a fost angajat în calitate de agent de vânzări în cadrul SC „Rom Pharma Trade" SA, redenumită ulterior în SRL „Herbal Therapy Laboratories", cu un salariu lunar de 7 000 lei, plus bonus din valoarea vânzărilor efectuate. Reclamantul a activat în cadrul întreprinderii enunțate termen de 2 luni (aprilie - mai), perioadă în care și-a exercitat atribuțiile conform contractului de muncă.
4. Menționează că angajatorul în contul salariului a achitat inițial suma de 5 000 lei - suma de 2 000 lei în avans la 14 aprilie 2023 în legătură cu sărbătorile de paști și suma de 3 000 lei la data de 19 mai 2023. În condițiile în care pârâtul nu și-a onorat obligațiile de plată a salariului negociat, la sfârșitul lunii mai 2023 reclamantul a întrerupt obligațiile de muncă cu pârâtul, fiind operată eliberarea din propria inițiativă. Solicitarea adresată pârâtului de a fi prezentat contractul de muncă, ordinul de angajare și cel de concediere, a rămas fără răspuns. Astfel, la momentul concedierii lui Pădure Andrei, pârâtul avea restanță la salariul reclamantului în mărime de 9 882,35 lei.

5. În sensul apărării drepturilor sale, reclamantul de nenumărate ori verbal și în formă scrisă s-a adresat angajatorului, cu solicitarea de a-i fi achitată restanța la salariu. În același context, reclamantul s-a adresat Inspectoratului de Stat al Muncii, care a examinat cererea depusă, precum și informația parvenită de la angajator. Prin răspunsul emis la 17 iulie 2023, Inspectoratul de Stat al Muncii a stabilit că SRL „Rom Pharma Trade" are datorii la plata salariului față de Pădure Andrei în sumă de 9 882,35 lei. A indicat autoritatea de supraveghere a respectării drepturilor muncii că, la 14 iunie 2023 administratorului SRL „Rom Pharma Trade", ulterior redenumită în SRL „Herbal Therapy Laboratories", i-a fost înmânat procesul-verbal de control, cu prescripția de a achita restanțele la plata salariului și a altor plăți, imediat după apariția surselor financiare necesare, conform unui grafic alcătuit de angajator, cu informarea Inspecției teritoriale de muncă Chișinău despre remedierea încălcările stabilite.
6. În rezultatul solicitării expediate de către avocatul reclamantului - Natalia Pavlov, la data de 05 martie 2024 pârâtul a achitat în contul reclamantului salariul în sumă de 7 481,39 lei, fapt confirmat prin extrasul de cont anexat. Suma de 7 481,39 lei a fost achitată de pârâtul SRL „Herbal Therapy Laboratories", cu același număr de identificare și cod fiscal: ***** fapt ce atestă schimbarea denumirii pârâtului, care inițial era denumit SRL „Rom Pharma Trade". Pârâtul nu a achitat datoria integrală la salariu, formându-se astfel o restanță de 2400,96 lei. La fel, acesta nu a achitat nici penalitățile formate din neplata salariului în termen.
7. Reclamantul și-a întemeiat acțiunea conform art. 45, 329 și 330 din Codul muncii, or la încetarea raporturilor de muncă între părți, la data de 31 mai 2023, restanța salarială a constituit 9 882,35 lei.
8. La data de 05 martie 2024 de către angajator a fost achitat în contul salariatului suma de 7 481,89 lei. Prin urmare, la data de 05 martie 2024 s-au format 278 zile de întârziere (01 iunie 2023 – 04 martie 2024) pentru neachitarea salariului de 9 882,32 lei. Prejudiciul material pentru neachitarea salariului restant de 9 882,32 lei, calculat după formula instituită de legiuitor și anume pentru fiecare zi de întârziere se achită 0,3 la sută din suma neplătită în termen (9 882,32 lei x 0,3% = 2 964,70/100=29,65 lei/ per zi de întârziere; 29,65 lei /zi x 278 zile de întârziere = 8 241,85 lei.
9. În continuare, la data de 05 martie 2024 restanța la salariu a constituit 2 400,96 lei. La data intentării procesului dat, la 15 martie 2024, sunt 10 zile de întîrziere a sumei de 2 400,96 lei, urmare a calculului - 2 400,96 lei x 0,3%=720,28 /100= 7,20 lei/ per zi de întîrziere. Respectiv, 10 zile de întârziere x 7,20 lei= 72,03 lei, sumă calificată drept prejudiciu material pentru întârzierea plății salariului reclamantului.
10. Prin acțiunile pârâtului SRL „Herbal Therapy Laboratories", prin care în mod deschis și obraznic a utilizat munca reclamantului fără a-i achita remunerația în termenul stabilit, a afectat starea morală și psihologică a ultimului, fiind cauzat acestuia un prejudiciu moral. Reclamantul evaluează prejudiciul moral la suma de 30 000 lei.
11. În susținerea acestui capăt de cerere reclamantul a invocat că nu i-a fost achitat salariul lunar, după cum a fost stabilit; reclamantul a fost lipsit de surse financiare pentru perioada respectivă; reclamantul fiind capul familiei, avea la întreține un copil minor și soția; în perioada respectivă mama reclamantului era bolnavă, fiind diagnosticată cu cancer și avea nevoie de susținerea financiară a fiului său, care nu a

fost posibilă din cauza că angajatorul a refuzat să achite salariul la timp pentru munca prestată.

12. Cere reclamantul încasarea de la SRL „Herbal Therapy Laboratories” în beneficiul lui Pădure Andrei a sumei de 2 400,96 lei cu titlu de salariu restant; a sumei de a 10 786,87 lei cu titlu de prejudiciu material, a sumei de 30 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, precum și a cheltuielile de judecată care vor fi suportate în legătură cu procesul dat.
13. La data de 26 iunie 2024 reprezentantul reclamantului Pădure Andrei, avocatul Pavlov Natalia, a înaintat cerere de concretizare a pretențiilor (f.d.97-100).
14. În susținerea cererii a indicat că, la data eliberării reclamantului din 13 iunie 2023, angajatorul avea o restanță salarială de 7 481,39 lei, care a fost achitată abia la 05 martie 2024 și doar după interpelarea avocatului, care a solicitat achitarea restanței la salariu și a penalităților de întârziere. În caz de reținere, din vina angajatorului, a salariului (art. 142 din Codul muncii), a îndemnizației de concediu (art. 117 din Codul muncii), a plăților în caz de eliberare (art. 143 din Codul muncii) sau a altor plăți (art. 123, 124, 127, 139, 186, 225 alin. (8) din Codul muncii) cuvenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare de întârziere 0,3 la sută din suma neplătită în termen.
15. Pentru a calcula penalitatea de întârziere conform art. 330 din Codul muncii, pentru suma restantă de 7 481, 39 lei care a fost achitată cu întârziere, a indicat următoarele. Astfel, pentru perioada restantă începând cu 13 iunie 2023 – 05 martie 2024 (286 zile), penalitatea de 0,3 % din salariul restant de 7 481,39 lei constituie 22,44 lei pentru o zi, iar pentru toată perioada restantă (286 zile), penalitatea constituie 6 413,04 lei.
16. În contextul celor expuse, reclamantul solicită repararea prejudiciului material în sumă de 6 413,04 lei, prejudiciul moral de 30 000 lei, precum și cheltuielile de judecată suportate în legătură cu examinarea pricinii date, inclusiv de asistență juridică în mărime de 7000 lei.
17. La data de 28 mai 2024 pârâtul SRL „Herbal Therapy Laboratories” a înaintat referință pe marginea cererii de chemare în judecată formulate de Pădure Andrei.
18. **Hotărârea primei instanțe**: În temeiul hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 25 februarie 2025: S-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Pădure Andrei împotriva SC „Herbal Therapy Laboratories” SRL (reorganizată prin transformare în SA „Herbal Therapy Laboratories”) cu privire la repararea prejudiciului material și moral, încasarea cheltuielilor de judecată. S-a încasat de la SA „Herbal Therapy Laboratories” (IDNO *****) în beneficiul lui Pădure Andrei (a.n.*****, c/p *****5) suma de 6413,04 (șase mii patru sute treisprezece,04) lei cu titlu de prejudiciu material ca rezultat al reținerii, din vina angajatorului, a salariului restant cuvenit salariatului la eliberare. S-a încasat de la SA „Herbal Therapy Laboratories” (IDNO *****) în beneficiul lui Pădure Andrei (a.n.*****, c/p *****5) prejudiciul moral în mărime de 3500 (trei mii cinci sute) lei, în rest acest capăt de cerere se respinge. S-a încasat de la SA „Herbal Therapy Laboratories” (IDNO *****) în beneficiul lui Pădure Andrei (a.n.*****, c/p *****5) cheltuielile de asistență juridică în mărime de 6000 (șase mii) lei, proporțional părții admise din pretenții. S-a încasat de la SA „Herbal Therapy Laboratories” (IDNO *****) în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 556,48 (cinci sute cincizeci și șase,48)

lei, de mărimea căreia a fost scutit reclamantul, în virtutea legii, la înaintarea prezentei acțiuni.

19. **Solicitarea apelantului și motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul**
20. Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, în data de 25 martie 2025 SC „Herbal Therapy Laboratories" SRL (reorganizată prin transformare în SA "Herbal Therapy Laboratories"), reprezentată de către avocatul Cotună Andrian a depus apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 25 februarie 2025, solicitând admiterea apelului cu casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă
21. **<u>În motivarea cererii de apel, reprezentantul apelantului</u>**, a reiterat motivele de fapt și de drept indicate în referința prezentată în instanța de fond.
22. Totodată, a invocat că din conținutul argumentelor expuse de instanța de fond, se identifică următoarele teze: 1) Instanța a indicat că a dispus încasarea majorării de întârziere (penalității legale) aferent unui drept salarial; 2) S-a indicat că la caz este prezentă vina angajatorului în reținerea la achitarea salariului. 3) Ulterior, s-a indicat că dreptul la salariu este un drept „subiectiv personal al salariatului"; 4) Instanța a apreciat că neachitarea salariului a cauzat sentimentele de frustrare.
23. Potrivit art. 128 alin. (1) din Codul Muncii, salariul reprezintă orice recompensă sau cîștig evaluat în bani, plătit salariatului de către angajator în temeiul contractului individual de muncă, pentru munca prestată sau care urmează a fi prestată.
24. Relevă că este imposibil de perceput temeiul în baza la care, instanța de judecată a calificat „dreptul la salariu" ca „drept subiectiv personal al salariatului", or, acesta este un drept patrimonial, se transmite succesorilor (salariul calculat și datorat), este supus prescripției (3 ani de zile), etc. Concomitent, acest argument a fost expus în tentativa de a combate un argument cert a părții pârâte / apelante care a susținut lipsa de temei a pretenției dl Pădure Andrei de încasare a prejudiciului moral în legătură cu reținerea în achitarea salariului.
25. Conform art. 2036 alin. (1) CC, „În cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte 3 cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri.".
26. Menționează că legiuitorul în cadrul codului muncii, a indicat situațiile în care angajatorul este obligat să repare prejudiciul moral cauzat, și aici indică prevederile art. 90 Codul Muncii - „Răspunderea angajatorului pentru transferul sau eliberarea nelegitimă din serviciu" cât și art. 329 care suplinește prima ipoteză cu situațiile de „discriminare a salariatului la locul de muncă", fiind prezentă ipoteza reparării prejudiciului moral în cazul atentării la drepturile personale nepatrimoniale, constituționale, cum ar fi „dreptul la muncă", „dreptul la nediscriminare", „dreptul la apărarea onoarei și reputației profesionale".
27. Indică că într-o anumită măsură, din motivarea hotărârii judecătorești se atestă că această ipoteză a fost identificată de instanța de fond care a indicat: „Deoarece mărimea minimă a prejudiciului moral (mărime nu mai mică decât salariul mediu al salariatului), stabilită de legislația muncii, prin prisma art.90 Codul muncii, se referă doar la cazurile de eliberare din serviciu sau transfer, recunoscute ilegale Concomitent, de iure, instituția „specială" (la caz inaplicabilă) care stabilește modul

de reparare a prejudiciului cauzat prin neplata în termen a salariului este nemijlocit art. 330 alin. (2) din Codul Muncii care indică expres achitarea penalității legale în cazul neachitării în termen a salariului și altor obligații pecuniare a angajatorului.

28. Consideră că instanța de fond a admis aplicarea unei instituții juridice străine raportului material litigios, admițând o interpretare eronată a normei legale, fără a fi cel puțin efectuată o examinare în coroborare a prevederile art. 329, 330 alin. (1) cu art. 330 alin. (2) din Codul Muncii.
29. Reiterează că potrivit art. 128 alin. (1) din Codul Muncii, salariul reprezintă orice recompensă sau câștig evaluat în bani, plătit salariatului de către angajator în temeiul contractului individual de muncă, pentru munca prestată sau care urmează a fi prestată.
30. În cadrul Deciziei Curții Constituționale nr. 69 din 29 iunie 2023 de inadmisibilitate a sesizării nr. 161g/2022 privind excepția de neconstituționalitate a prevederilor articolului 330 alineatul (2) din Codul muncii (repararea prejudiciului provocat din culpa angajatorului) observăm faptul că de către înalta curte se specifică faptul că prevedere de la art. 330 alin. (2) din Codul Muncii stabilește dreptul angajatului de a pretinde achitarea unei „penalități". Totodată, în cadrul actelor procedurale formulate de partea reclamantă/intimată se atestă că ultimii la fel rețin că prevederea de la art. 330 alin. (2) stabilește dreptul angajatului de a pretinde la achitarea unei „penalități".
31. Potrivit art. 965 alin. (1) și (2) CC „Efectele stingerii obligațiilor", prin stingerea obligațiilor, încetează raporturile juridice dintre părți în partea ce se referă la obligația stinsă. Dacă obligația este stinsă, debitorul nu este obligat să plătească dobînda si penalitățile ori să repare prejudiciul.
32. Conform art. 949 alin. (3) CC, în cazul în care a primit executarea, creditorul poate cere plata penalității numai dacă și-a rezervat expres acest drept la primirea executării.
33. În cadrul Hotărârii Explicative a Curții Supreme de Justiție nr.9 din 24.12.2010 privind „Aplicarea de către instanțele judecătorești a legislației ce reglementează modalitățile de reparare a prejudiciului cauzat prin întârziere sau executare necorespunzătoare a obligațiilor pecuniare, cu excepția celor izvorâte din contractul de credit bancar sau împrumut" instanța ierarhic superioară explică faptul că: „Dacă, fără a se ajunge în judecată, creditorul a primit executarea cu întârziere a obligației, el va fi în drept să ceară plata penalității numai dacă și-a rezervat expres acest drept la primirea executării.".
34. Ca urmare, prin prisma prevederilor legale citate (949 și 965 CC), Pădure Andrei nu este în drept să pretindă la achitarea penalității revendicate prin acțiunea dedusă judecății, fiind încetate raporturile juridice între părți până la înaintarea în instanță a pretențiilor privind încasarea penalității prevăzute de art. 330 alin, (2) CM.
35. Prevederile Codului muncii nu conțin norme prevederi în baza la care să fie posibilă derogarea de la art. 965 CC care stabilește expres „Efectele stingerii obligațiilor", respectiv inclusiv și efectele executării unei astfel de obligații pecuniare ca „plata salariului".
36. În acest sens, art. 5 alin. (2) al Legii cu privire la actele normative stabilește faptul că, normele juridice generale sînt aplicabile fie tuturor raporturilor sociale sau subiecților de drept, fie unor categorii de raporturi sau de subiecți, fără a-și pierde caracterul de generalitate. În speță, instanța de fond a intervenit cu o motivare lacunară, din care

rezultă o interpretare unilaterală și restrictivă a cadrului legal, fiind iarăși omisă necesitatea aplicării coroborate a „normei legale” care nu urmează a fi interpretată și aplicată în mod izolat, dar prin raportare la întregul sistem de drept.

37. Accentuează că prin aplicarea coroborată a normei legale se evită interpretările contradictorii sau lacunare, care ar putea duce la soluții juridice greșite sau inechitabile.
38. Potrivit art. 922 alin. (1) CC, dacă executarea s-a oferit cu întârziere sau executarea efectuată nu corespunde în alt mod contractului, creditorul este decăzut din dreptul la rezoluțiune pentru acea neexecutare în cazul în care declarația de rezoluțiune nu este notificată într-o perioadă rezonabilă.
39. Consideră logica legiuitorului ca fiind cât se poate de certă având în vedere că acceptarea tardivă a executării unei obligații este un drept al creditorului, ultimul fiind în drept să refuze o astfel de executare și să pretindă la repararea integrală a prejudiciului. La fel, după cum s-a explicat supra, dreptul la „plata salariului” este un drept patrimonial, se transmite succesorilor (salariul calculat și datorat), este supus prescripției conform regulilor cu privire la scadența obligației de plată, respectiv, nu există temei pentru a se afirma că nu pot fi aplicate prevederile codului civile care stabilesc efectele stingerii obligației. Or, dacă codul muncii nu intervine în așa caz cu careva reglementare specială, urmează a fi aplicate prevederile codului civil, în calitate de act normativ general menit să reglementeze raporturile civile, la care se referă și legislația muncii.
40. Solicită admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din data de 25 februarie 2025 cu emiterea unei noi hotărâri prin care să se respingă integral cererea de chemare în judecată formulată de Pădure Andrei către S.A. „HERBAL THERAPY LABORATORIES”. Încasarea de la Pădure Andrei în beneficiul S.A. „HERBAL THERAPY LABORATORIES” a cheltuielilor de judecată suportate în ordine de apel**.**
41. **Termenul legal de declarare a apelului:**
42. În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.
43. În acest context, având în vedere că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost pronunțat la 25 februarie 2025, iar cererea de apel a fost depusă la data de 25 martie 2025, Colegiul civil constată că apelul a fost declarat în termenul prevăzut de Lege.
44. **Poziția părților în cadrul ședinței de judecată:**
45. Reprezentantul apelantului SC „Herbal Therapy Laboratories” SRL (reorganizată prin transformare în SA ”Herbal Therapy Laboratories”)– Lazarenco Mariavocatul Cotună Andrian, în ședința de judecată a susținut apelul declarat cu motivele de fapt și de drept invocate, solicitând să fie admis în sensul formulat.
46. Reprezentantul intimatului Pădure Andrei, avocatul Pavlov Natalia, în ședința de judecată au solicitat respingerea cererii de apel ca fiind neîntemeiată, cu menținerea hotărârii instanței de fond.
47. **Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru**, analizând motivele invocate în cererile de apel în coroborare cu starea reală de fapt constatată și legislația pertinentă, ce guvernează raportul litigios, studiind materialele

cauzei sub aspectul criticilor legalității şi temeiniciei hotărârii atacate, consideră apelul drept întemeiate şi care urmează a fi admise, cu casarea hotărârii primei instanțe şi dispunerea încetării procesului civil, din următoarele considerente.

48. În conformitate cu prevederile art. 385 lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept: să admită apelul și să caseze integral sau parțial hotărîrea primei instanțe, emițînd o nouă hotărîre.
49. În acord cu art. 386 alin. (1) Cod de procedură civilă ,,hotărârea primei instanţe se casează sau se modifică de instanţa de apel dacă: a) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei nu au fost constatate şi elucidate pe deplin; b) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, pe care prima instanţă le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice şi suficiente; c) concluziile primei instanţe, expuse în hotărîre, sînt în contradicţie cu circumstanţele cauzei; d) normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat". (2) **O hotărîre legală în fond nu poate fi casată numai din motive formale.**
50. În conformitate cu art. 387 Cod de procedură civilă, *se consideră că normele de drept material sînt încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanţa judecătorească: a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; b1) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; c) a interpretat eronat legea; d) a aplicat eronat analogia legii sau analogia dreptului.*
51. În temeiul art. 388 Cod de procedură civilă al RM, (1) Hotărîrea primei instanţe urmează a fi casată, independent de argumentele cererii de apel, dacă: *a) cauza a fost judecată de un complet de judecată compus ilegal; b) cauza a fost judecată de instanţă în absenţa unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data şi ora şedinţei de judecată; c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile cu privire la limba procesului; d) instanţa a soluţionat problema drepturilor unor persoane neantrenate în proces; f) hotărîrea nu este semnată de judecător sau de cineva din judecători ori hotărîrea este semnată nu de acel judecător sau de acei judecători care sînt menţionaţi în hotărîre; g) în dosar lipseşte procesul-verbal al şedinţei de judecată; h) în dosar lipseşte procesul-verbal privind efectuarea unui act procedural; i) cauza a fost examinată cu încălcarea competenţei jurisdicţionale*. (2) **Săvîrşirea altor încălcări decît cele consemnate la alin.(1) constituie temeiul casării hotărîrii numai dacă ele au dus sau au putut duce la soluţionarea eronată a cauzei.**
52. În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă ,,fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale", iar conform art. 130 Cod de procedură civilă ,,instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei".
53. În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă ,,la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acțiunii".

54. Conform art. 239 Cod de procedură civilă „hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărîrea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședință de judecată”.
55. Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres, obligă instanța de apel să verifice circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite, fiind obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.
56. Colegiul Civil reține că instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținând-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 § 43).
57. Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil.
58. Totodată, Colegiul civil consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al apelantului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea Gard Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag.26, Moreira Fereira vs Portugalia (nr.2) (Marea Cameră), 11 iulie 2017, parag. 84, 98).
59. **Circumstanţele cauzei, constatate de instanţă şi probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanţe:**
60. **Materialele cauzei civile, în special probele pertinente și concludente administrate și examinate de instanța de fond**, confirmă faptul că, în temeiul contractului individual de muncă nr. 3/23 din 03 aprilie 2023, încheiat între angajatorul SRL „Rom Pharma Trade” și salariatul Pădure Andrei (f.d. 51–54), precum și al ordinului de angajare nr. 3 din 03 aprilie 2023 (f.d. 58), Pădure Andrei a fost încadrat în cadrul SRL „Rom Pharma Trade” în funcție de agent de vânzări, cu un regim deplin de muncă, pe durată nedeterminată, dar cu o perioadă de probă de 3 luni, începând cu data de 03 aprilie 2023.
61. La cererea salariatului, lui Pădure Andrei i-a fost acordat concediu anual de odihnă pentru 1 zi calendaristică, pentru data de 23 mai 2023, prin ordinul nr. 6 din 23 mai 2023 (f.d. 60).
62. La fel, la cererea salariatului, prin ordinul nr. 7 din 26 mai 2023, lui Pădure Andrei i-a fost acordat concediu neplătit pe perioada 26 mai 2023- 11 iunie 2023, în mărime de 17 zile calendaristice (f.d. 62).
63. În baza cererii depuse la data de 13 iunie 2023, Pădure Andrei a solicitat încetarea raporturilor de muncă începând cu aceeași dată. Angajatorul a emis ordinul nr. 3 din 13 iunie 2023, prin care a aprobat demisia acestuia. Totodată, la pct. 2 al ordinului de încetare a contractului individual de muncă, s-a dispus calcularea și achitarea către Pădure Andrei a tuturor drepturilor salariale cuvenite, inclusiv a compensației pentru concediul de odihnă anual neutilizat, aferentă unui număr de 2 zile calendaristice, executarea acestei obligații fiind atribuită serviciului contabilitate (f.d. 72–73).

64. Potrivit extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice, SRL „Rom Pharma Trade” și-a schimbat denumirea în SRL „Herbal Therapy Laboratories” (f.d. 10), iar potrivit extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice din data de 12 august 2024, procesul de transformare al SRL ”Herbal Therapy Laboratories” în Societate pe Acțiuni ”Herbal Therapy Laboratories” a avut loc la data de 24 iulie 2024, fiind înregistrat la ASP și Statutul SA ”Herbal Therapy Laboratories”, unde potrivit art. 1 din Statut, SA ”Herbal Therapy Laboratories” a devenit succesorul de drepturi și obligații a SRL ”Herbal Therapy Laboratories”. Deci, SRL ”Herbal Therapy Laboratories” s-a reorganizat prin transformare în Societate pe Acțiuni ”Herbal Therapy Laboratories”, începând cu 24 iulie 2024.
65. Prin acțiunea inițială reclamantul a pretins și la încasarea salariului restant în mărime de 2 400,96 lei, iar în urma concretizării pretențiilor, Pădure Andrei, în final, contestă achitarea cu întârziere a salariului ce i se cuvenea acestuia la eliberarea lui din funcție prin prisma art. 330 al. (2) Codul muncii, care i-a fost achitată acestuia abia la data de 05 martie 2024, deci cu o întârziere de 286 de zile.
66. Fiind investită cu judecarea cauzei în fond, prima instanță a concluzionat în privința temeiniciei acțiunii, fiind admisă parțial cerea de chemare în judecată. S-a încasat de la SA „Herbal Therapy Laboratories” în beneficiul lui Pădure Andrei suma de 6413,04 (șase mii patru sute treisprezece,04) lei cu titlu de prejudiciu material ca rezultat al reținerii, din vina angajatorului, a salariului restant cuvenit salariatului la eliberare. S-a încasat de la SA „Herbal Therapy Laboratories” în beneficiul lui Pădure Andrei prejudiciul moral în mărime de 3500 (trei mii cinci sute) lei, în rest acest capăt de cerere s-a respins. S-a încasat de la SA „Herbal Therapy Laboratories” în beneficiul lui Pădure Andrei cheltuielile de asistență juridică în mărime de 6000 (șase mii) lei, proporțional părții admise din pretenții. S-a încasat de la SA „Herbal Therapy Laboratories” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 556,48 (cinci sute cincizeci și șase,48) lei, de mărimea căreia a fost scutit reclamantul, în virtutea legii, la înaintarea prezentei acțiuni.
67. Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru, respectând limitele judecării apelului declarat împotriva hotărârii primei instanței, apreciază că soluția primei instanțe este legală și întemeiată în partea în care s-a încasat de la SA „Herbal Therapy Laboratories” în beneficiul lui Pădure Andrei suma de 6413,04 (șase mii patru sute treisprezece,04) lei cu titlu de prejudiciu material ca rezultat al reținerii, din vina angajatorului, a salariului restant cuvenit salariatului la eliberare. Or, în această privință, prima instanța a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite şi elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă şi sub toate aspectele, iar hotărârea este legală şi întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor şi intereselor legale a participanților la proces
68. În continuare, Colegiul civil constată că soluția primei instanțe este eronată în partea pretențiilor înaintate de Pădure Andrei împotriva SC „Herbal Therapy Laboratories” privind repararea prejudiciului moral, respectiv în partea compensării cheltuielilor suportate de instanţa judecătorească, fiind rezultatul unei aprecieri incorecte a circumstanțelor cauzei și aplicării eronate a Legii materiale, și, în consecință, în această parte, se impune casarea hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri.

69. **Legile de care s-a călăuzit instanța**
70. În corespundere cu art.85 alin.(1) Codul muncii, Salariatul are dreptul la demisie – desfacere a contractului individual de muncă, cu excepţia prevederii alin.($4^1$), din proprie iniţiativă, anunţînd despre aceasta angajatorul, prin cerere scrisă, cu 14 zile calendaristice înainte. Curgerea termenului menţionat începe în ziua imediat următoare zilei în care a fost înregistrată cererea. (3) După expirarea termenelor indicate la alin.(1), (2) şi ($4^1$), salariatul are dreptul să înceteze lucrul, iar angajatorul este obligat să efectueze achitarea deplină a drepturilor salariale ce i se cuvin salariatului în termenele prevăzute la art.143 şi să-i elibereze documentele legate de activitatea acestuia în unitate.
71. Art. 143 Codul muncii reglementează termenele de efectuare a achitărilor în caz de încetare a contractului individual de muncă ce se cuvin salariatului. Astfel, în temeiul al. (1) lit. a) al normei date, dacă nu se contestă cuantumul tuturor sumelor ce se cuvin salariatului de la unitate, efectuarea achitărilor se face: a) în caz de încetare a contractului individual de muncă cu un salariat care continuă să lucreze pînă în ziua eliberării din serviciu - în ziua eliberării.
72. Conform art. 330 al. (2) Codul muncii, în caz de reţinere, din vina angajatorului, a salariului (art. 142), a indemnizaţiei de concediu (art. 117), a plăţilor în caz de eliberare (art.143) sau a altor plăţi (art.123, 124, 127, 139, 186 (Indemnizația de eliberare din serviciu), art. 225 alin. (8) etc.) cuvenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întîrziere, 0, 3 la sută din suma neplătită în termen.
73. **Argumentele și concluziile instanței de apel**
74. Reieșind din circumstanțele speței, Colegiul judiciar reține că, prin cererea de chemare în judecată inițială, Pădure Andrei a solicitat încasarea salariului restant în cuantum de 2.400,96 lei. Ulterior, prin concretizarea pretențiilor formulate, acesta și-a întemeiat revendicările în baza prevederilor art. 330 alin. (2) din Codul muncii, invocând achitarea tardivă a drepturilor salariale ce i se cuveneau la încetarea raporturilor de muncă. Potrivit pretențiilor și alegațiilor reclamantului, aceste sume au fost achitate doar la data de 05 martie 2024, cu o întârziere de 286 de zile de la data la care trebuiau achitate.
75. Astfel cum rezultă din afirmațiile intimatului, coroborate cu datele cuprinse în Nota contabilă privind datoriile salariale la situația din 22 mai 2024, prezentată de reprezentantul pârâtului (f.d. 44), lui Pădure Andrei i-a fost achitată suma de 7.481,39 lei cu titlu de salariu restant, după reținerea impozitului pe venit și a contribuțiilor de asigurări sociale obligatorii, la data de 05 martie 2024 (f.d. 44, 47).
76. În aceste circumstanțe, reclamantul susține că pârâtul a depășit în mod nejustificat termenul legal de achitare a drepturilor salariale restante, motiv pentru care a solicitat aplicarea prevederilor art. 330 alin. (2) din Codul muncii și calcularea unei compensații în cuantum de 0,3% din suma neachitată în termen pentru fiecare zi de întârziere.
77. În același context, din materialele cauzei rezultă că Pădure Andrei a sesizat Inspectoratul de Stat al Muncii cu privire la neachitarea drepturilor salariale cuvenite la încetarea raporturilor de muncă.

78. Prin răspunsul din 17 iulie 2023, autoritatea competentă a constatat existența restanțelor salariale față de petent și încălcarea de către angajator a prevederilor art. 142 alin. (1) și art. 143 alin. (1) din Codul muncii. Totodată, administratorului SRL „Rom Pharma Trade” i-a fost înmânat un proces-verbal de control, prin care s-a prescris achitarea restanțelor salariale și a altor plăți datorate salariatului imediat după apariția surselor financiare necesare, cu informarea ulterioară a organului de control asupra măsurilor întreprinse pentru înlăturarea încălcărilor constatate. De asemenea, reclamantului i s-a comunicat dreptul de a se adresa instanței de judecată pentru recuperarea drepturilor salariale restante, inclusiv pentru valorificarea garanțiilor prevăzute de art. 330 alin. (2) din Codul muncii (f. d. 14–15).
79. Din Nota informativă adresată Inspectoratului de Stat al Muncii (f.d. 74–75) rezultă că SRL „Rom Pharma Trade” a recunoscut existența datoriei salariale față de reclamant, justificând întârzierea executării obligației prin dificultăți financiare generate de activitatea economică a societății, inclusiv importul de produse cosmetice și plata taxelor aferente, precum și prin conjunctura economică nefavorabilă determinată de efectele pandemiei COVID-19 și ale conflictului militar din Ucraina.
80. Ulterior, în Nota informativă prezentată instanței de judecată (f.d. 76–78), angajatorul a invocat pretinse deficiențe profesionale ale reclamantului, manifestate prin rezultate nesatisfăcătoare în activitatea de vânzări, lipsă de inițiativă și angajament, susținând că activitatea acestuia ar fi generat pierderi financiare societății. În baza acestor circumstanțe, pârâtul a calificat pretențiile reclamantului drept neîntemeiate.
81. Instanța de apel reține că, din conținutul înscrisurilor menționate, rezultă fără echivoc recunoașterea de către angajator atât a existenței restanței salariale, cât și a faptului că aceasta a fost achitată reclamantului cu întârziere la data de 05 martie 2024. Acest fapt este confirmat și de Nota contabilă privind datoriile salariale la situația din 22 mai 2024 (f.d. 44), din care rezultă că suma de 7.481,39 lei, după reținerea obligațiilor fiscale și sociale aferente, a fost transferată reclamantului la data menționată.
82. Colegiul apreciază că argumentele invocate de apelant privind dificultățile financiare ale societății nu constituie temeiuri de exonerare de răspundere în sensul art. 330 alin. (2) din Codul muncii. La fel și alegațiile referitoare la pretinsa incompetență profesională a reclamantului sunt lipsite de relevanță juridică în raport cu obligația legală a angajatorului de a efectua decontarea integrală a salariatului în ziua încetării raporturilor de muncă și ținând cont de temeiul încetării raporturilor de muncă acceptat de ambele părți.
83. Prin urmare, instanța de apel constată că întârzierea achitării salariului la eliberarea din funcție este imputabilă angajatorului, iar concluziile primei instanțe privind existența culpei acestuia sunt întemeiate.
84. În continuare, nu poate fi reținut nici argumentul apelantului referitor la aplicarea dispozițiilor art. 949 alin. (3) și art. 965 alin. (1)–(2) din Codul civil. Normele invocate reglementează efectele stingerii obligațiilor civile și raporturile juridice de drept comun dintre creditor și debitor, nefiind incidente în materia litigiilor individuale de muncă. Or, potrivit art. 348 și art. 354 lit. d) din Codul muncii, litigiile privind executarea obligațiilor rezultate din contractul individual de muncă, inclusiv

cele referitoare la plata despăgubirilor pentru executarea necorespunzătoare a obligațiilor de către angajator, sunt guvernate de normele speciale ale dreptului muncii.

85. În speță, obligația angajatorului de a achita salariul cuvenit reclamantului la data încetării raporturilor de muncă nu a fost executată la termen, plata fiind efectuată cu o întârziere de 286 de zile. În aceste condiții, devin incidente dispozițiile art. 330 alin. (2) din Codul muncii, care prevăd obligația angajatorului de a achita suplimentar salariatului o compensație de 0,3% din suma neachitată pentru fiecare zi de întârziere.
86. Prin urmare, concluzia primei instanțe privind temeinicia pretenției reclamantului referitoare la încasarea compensației pentru întârzierea achitării salariului este legală și întemeiată. Corect a fost stabilit și cuantumul acestei compensații, în sumă de 6.413,04 lei, calculat pentru perioada 13 iunie 2023 – 05 martie 2024, conform formulei: 7.481,39 lei × 0,3% × 286 zile = 6.413,04 lei.
87. În consecință, Colegiul apreciază că soluția primei instanțe de admitere a cererii privind încasarea compensației prevăzute de art. 330 alin. (2) din Codul muncii este conformă circumstanțelor de fapt stabilite și normelor de drept material aplicabile cauzei. Iar, în rest, argumentele apelantului în partea în care s-a calculat și s-a încasat penalitatea pentru efectuarea cu întârziere a plăților cuvenite salariatului, instanța de apel reține că acestea sunt formale și neîntemeiate, reducându-se doar la reiterarea circumstanțelor de fapt și de drept declarate și invocate în apărarea sa, fără a da apreciere probelor pertinente și concludente și normelor de drept care au stat la baza concluziilor primei instanțe, fiind reținute critici subiective față de concluziile instanței de fond, din care considerente urmează a fi respinse, cu menținerea, în această parte, a hotărârii judecătorești.
88. În ceea ce privește capătul de cerere privind repararea prejudiciului moral, Colegiul apreciază că soluția instanței de fond de admitere a acestei pretenții este neîntemeiată.
89. Potrivit art. 90 din Codul muncii, repararea prejudiciului moral este reglementată în mod expres pentru situațiile în care concedierea sau transferul salariatului au fost recunoscute ca fiind ilegale. Astfel, legiuitorul a prevăzut posibilitatea acordării unei compensații pentru prejudiciul moral în contextul unor măsuri ilegale care afectează raportul de muncă al salariatului, și anume concedierea sau transferul acestuia.
90. În speță, obiectul litigiului nu îl constituie contestarea legalității concedierii sau a transferului reclamantului. Din materialele cauzei rezultă că raporturile de muncă au încetat ca urmare a demisiei reclamantului, depusă la cererea sa, fără ca acesta să invoce sau să solicite constatarea caracterului ilegal al încetării raporturilor de muncă.
91. Colegiul notează că pretențiile reclamantului vizează exclusiv încasarea salariului restant și a compensației prevăzute de art. 330 alin. (2) din Codul muncii pentru întârzierea achitării acestuia. Prin urmare, natura litigiului este diferită de ipotezele reglementate de art. 90 din Codul muncii, care nu sunt incidente în prezenta cauză.
92. În aceste condiții, Colegiul constată că instanța de fond a aplicat eronat normele de drept material referitoare la repararea prejudiciului moral, întrucât situația dedusă judecății nu se încadrează în cazurile expres prevăzute de art. 90 din Codul muncii al RM.

93. În acest context, Colegiul civil reține că, în temeiul art. 329 din Codul muncii al RM, (1) *Angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material şi cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligaţiilor de muncă*, **în cazul discriminării salariatului la locul de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel**. (2) Prejudiciul moral se repară în formă bănească sau într-o altă formă materială determinată de părţi. Litigiile şi conflictele apărute în legătură cu repararea prejudiciului moral se soluţionează de instanţa de judecată, indiferent de mărimea prejudiciului material ce urmează a fi reparat.
94. În temeiul art. 330 din Codul muncii al RM, (1) Angajatorul este obligat să compenseze persoanei salariul pe care aceasta nu l-a primit, în toate cazurile privării ilegale de posibilitatea de a munci. Această obligaţie survine, în particular, în caz de: a) refuz neîntemeiat de angajare; b) eliberare ilegală din serviciu sau transfer ilegal la o altă muncă în condițiile art. 90 alin. (2) lit. a); c) staţionare a unităţii din vina angajatorului, cu excepţia perioadei şomajului tehnic (art.80); d) - abrogată; e) reţinere a plăţii salariului; f) reţinere a tuturor plăţilor sau a unora din ele în caz de eliberare din serviciu; g) răspândire, prin orice mijloace (de informare în masă, referinţe scrise etc.), a informaţiilor calomnioase despre salariat; h) neîndeplinire în termen a hotărârii organului competent de jurisdicţie a muncii care a soluţionat un litigiu (conflict) având ca obiect privarea de posibilitatea de a munci. (2) În caz de reţinere, din vina angajatorului, a salariului (art.142), a indemnizaţiei de concediu (art.117), a plăţilor în caz de eliberare (art.143) sau a altor plăţi (art.123, 124, 127, 139, 186, art. 225 alin. (8) etc.) cuvenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen.
95. Or, aplicând prin coroborare prevederile art. 329 și art. 330 din Codul muncii al RM, angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material şi cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligaţiilor de muncă, doar în cazul discriminării salariatului la locul de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel. Pe când, în caz de reţinere, din vina angajatorului, a plăţilor cuvenite salariatului, Colegiul civil reține că, legiuitorul a prevăzut expres răspunderea materială a angajatorului față de salariat care se realizează prin plata suplimentar pentru fiecare zi de întârziere, a penalității de 0,3 la sută din suma neplătită în termen.
96. Astfel, având în vedere că reclamantul nu a pretins discriminarea salariatului la locul de muncă, privarea ilegală de posibilitatea de a munci, nu contestat concedierea sau transferul său, ținând cont de faptul că reclamantul nu a demonstrat că s-a atentat la drepturile sale personale nepatrimoniale în sensul prevederilor art. 2036 Cod civil al RM, Colegiul civil conchide că nu există temei de fapt și de drept pentru acordarea prejudiciului moral, respectiv, pretenția privind încasarea prejudiciului moral este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.
97. **În concluzie,** având în vedere că prima instanță nu a elucidat corect circumstanțele cauzei, interpretând și aplicând eronat normele de drept material în partea pretențiilor înaintate de Pădure Andrei împotriva SC „Herbal Therapy Laboratories” privind repararea prejudiciului moral, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia să admită apelul declarat, să caseze parțial hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 25 februarie 2025 și să

pronunțe o nouă hotărâre prin care să respingă pretențiile înaintate de Pădure Andrei împotriva SC „Herbal Therapy Laboratories” privind repararea prejudiciului moral, respectiv să schimbe corespunzător repartizarea cheltuielilor suportate în prima instanță.

98. **Compensarea cheltuielilor de judecată:** În temeiul art. 94 Cod de procedură civilă al RM, (1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului. (2) În cazul mai multor reclamanţi sau pîrîţi, aceştia sînt obligaţi să compenseze cheltuielile de judecată în mod egal, proporţional sau solidar, în funcţie de interesul fiecăruia ori de caracterul litigiului dintre ei. Dacă unul dintre coparticipanţi a utilizat mijloace speciale de apărare judiciară, ceilalţi nu sînt responsabili de cheltuielile lui. (3) Prevederile alin.(1) şi (2) se aplică şi la repartizarea între părţi a cheltuielilor de judecată în instanţă de apel, în instanţă de recurs şi în cadrul revizuirii. (4) **Dacă, fără a trimite cauza spre rejudecare, modifică hotărîrea atacată sau pronunţă o nouă hotărîre, instanţa ierarhic superioară poate schimba corespunzător repartizarea cheltuielilor de judecată.**
99. Astfel, ținând cont de faptul că instanța de apel a admis apelul declarat și a casat parțial hotărârea instanței de fond cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri de respingere a pretențiilor privind repararea prejudiciului moral, Colegiul civil consideră necesar să schimbe corespunzător repartizarea cheltuielilor de judecată și să încaseze din contul SC „Herbal Therapy Laboratories” SRL în beneficiul statului suma de 306 (trei sute șase) lei și 48 bani cu titlu de taxă de stat în partea în care reclamantul este scutit în temeiul Legii, proporțional părții admise din pretenții.
100. În continuare, având în vedere aceleași raționamente juridice, aplicând prevederile legale reținute supra, Colegiul civil consideră legal să încaseze din contul lui Pădure Andrei în beneficiul SC „Herbal Therapy Laboratories” SRL suma de 200 lei achitată cu titlu de taxă de timbru în apel și suma de 212.50 lei cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea apelului, proporțional părții admise din cerințele apelantului, iar în total suma de 412 (patru sute doisprezece) lei și 50 bani.
101. **În rest,** *reieșind din limitele apelului declarat, circumstanțele de fapt constatate și normele de drept aplicabile, Colegiul ajunge la concluzia să respingă argumentele apelantului și să mențină hotărârea primei instanțe fără modificări.*
102. În conformitate cu prevederile art. art. 83 – 98, art. 385 lit. c), art. art. 389 – 390 Cod de procedură civilă al RM, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, –

**D e c i d e :**

Se admite apelul declarat de SA „Herbal Therapy Laboratories” în proces de reorganizare.

Se casează parțial hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 25 februarie 2025, în partea pretențiilor înaintate de Pădure Andrei împotriva SC „Herbal Therapy Laboratories” privind repararea prejudiciului moral, respectiv în partea compensării

cheltuielilor suportate de instanţa judecătorească, și, în această parte, se adoptă o nouă hotărâre, prin care:

Se respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Pădure Andrei împotriva SC „Herbal Therapy Laboratories” SRL (reorganizată prin transformare în SA ”Herbal Therapy Laboratories”) cu privire la repararea prejudiciului moral.

Se încasează din contul SC „Herbal Therapy Laboratories” SRL în beneficiul statului suma de 306 (trei sute șase) lei și 48 bani cu titlu de taxă de stat în partea în care reclamantul este scutit în temeiul Legii, proporțional părții admise din pretenții.

Se încasează din contul lui Pădure Andrei în beneficiul SC „Herbal Therapy Laboratories” SRL suma de 200 lei achitată cu titlu de taxă de timbru în apel și suma de 212.50 lei cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea apelului, proporțional părții admise din cerințele apelantului, iar în total suma de 412 (patru sute doisprezece) lei și 50 bani.

În rest, hotărârea primei instanței, pronunțată de Judecătoria Chișinău sediul Centru la 25 februarie 2025, se menține.

Decizia integrală se întocmeşte în termen de 45 de zile lucrătoare de la pronunţarea dispozitivului deciziei şi se publică pe pagina web a instanţei judecătorești.

Decizia este definitivă din momentul pronunţării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție, iar recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere şi nu poate fi restabilit.

Preşedintele şedinţei, judecătorul – Ana Panov

Judecătorii – Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan

Actul judecătoresc este public și poate fi accesat pe pagina
web a instanței www.cac.instante.justice.md.